

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2594/2021
10.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Душан Ђурђевић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Санда Сувачар, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 52/21 од 11.02.2021. године, у седници одржаној 10.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 52/21 од 11.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 2336/2019 од 16.11.2020. године, првом ставом изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање тужилаца АА и ББ, плаћа месечно износе од по 7.500,00 динара за сваког тужиоца, укупно 15.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе 31.12.2019. године, па убудуће док за то постоје законски услови, исплатом заосталих рата одједном, а убудуће сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ у случају доцње уплатом на текући рачун тужилаца, ближе наведен у изреци пресуде. Тужбени захтев од досуђених по 7.500,00 динара за сваког од тужилаца до тражених по 12.000,00 динара, је одбијен. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 52.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања извршности одлуке, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 52/21 од 11.12.2021. године, првим ставом изреке, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу (став први изреке) и у делу одлуке о трошковима парничног поступка

(став трећи изреке) потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку у вези члана 403. став 2. тачка 1 ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, нити битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињена у поступку пред другостепеним судом, која би била од утицаја на законитост и правилност побијане одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1627/19 од 23.10.2019. године, разведен је брак ГГ, мајке тужилаца и туженог, оца тужилаца, а заједничка пунолетна деца наставила су да живе са мајком. Тужиоци су рођени ... године, а тужила АА је школске 20.../20... уписала ... факултет Универзитета у ..., са ког факултета се исписала и 02.07.20... године уписала Факултет .. у ... „...“, где је студент ... године. Годишња школарина је 1.400 евра, а пријаве испита и овере семестра су по 1.000,00 динара, док су укупне потребе тужиле 26.000,00 динара месечно. Тужилац ББ је студент ... године Факултета „...“, годишња школарина је 1.500 евра, у који износ су урачунати трошкови овере семестра, пријаве испита и школске књиге. Појединачно наведене месечне потребе тужиоца су 26.000,00 динара месечно, а тужилац је власник стамбено-пословне зграде у ..., коју су купили родитељи тужилаца и који објекат захтева озбиљна улагања јер није завршен и за који тужилац плаћа порез на имовину. Тужиоци живе са мајком у кући у ..., која је запослена на неодређено време, на радном месту ... у ... школи „...“, где остварује месечну зараду у износу од 67.192,80 динара. Поседује кућу површине 80 м2 коју издаје за дневну закупнину у износу од 50 евра и два аутомобила. Тужени је рођен ... године, по занимању је ..., запослен је у ... школи „...“ на неодређено време и ... је ове школе, где остварује просечну месечну зараду у износу од 75.105,04 динара. Тужени не поседује непокретну имовину, живи у стану који је у власништву његовог покојног оца, а који је предмет уговора о доживотном издржавању закљученог између туженог и његовог сада покојног оца. Тужени је правноснажном пресудом обавезан да доприноси издржавању двоје пунолетне деце из претходне брачне заједнице са по 15% за свако дете, односно 30% од месечне зараде коју остварује. Пред Вишим судом у Новом Саду води се поступак ради утврђења права својине на непокретној имовини стеченој у браку туженог и мајке тужилаца.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно су судови применили материјално право, и то одредбе члана 155. став 2. и члана 160. Породичног закона, када су одлучили да је тужени у обавези да издржавању тужилаца који се налазе на редовном школовању доприноси са износима од по 7.500,00 динара месечно.

Услови за остваривање права пунолетног детета на издржавање од родитеља прописани су чланом 155. Породичног закона. Према ставу 2. овог члана, пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота. Изузетак од овог правила прописан је ставом 4. истог члана према коме нема право на издржавање пунолетно дете ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеље, односно друге крвне сроднике.

Смисао одредаба члана 155. Породичног закона, које се односе на услове за издржавање пунолетног детета на редовном школовању, је да су родитељи у обавези да се старају о школовању и стручном усавшавању своје пунолетне деце, у мери у којој им по редовном току ствари то омогућавају животне и материјалне могућности. У овом случају не постоје околности које би довеле до закључка да је егзистенција туженог угрожена, јер остварује редовна месечна примања и нема трошкове закупа за стан јер живи у стану који је у власништву његовог покојног оца. Осим тога, супротно ревизијским наводима судови су приликом одлучивања о висини доприноса за издржавање тужилаца, ценили околност да тужени има обавезу издржавања других лица, и у склопу свих околности конкретног случаја одлучили о обавези туженог о издржавању тужилаца.

Ревизијским наводима, тужени није довео у сумњу закључак судова, да је досуђени допринос за издржавање тужилаца у сразмери са његовим могућностима, као родитеља. Због тога су неосновани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права из члана 155. став 4. Породичног закона, позивањем на немогућност задовољавања сопствених егзистенцијалних потреба и указивањем да одлука о издржавању представља очигледну неправду за туженог као родитеља.

Претежни део навода туженог у ревизији односи се посредно или непосредно на чињенично стање које тужени сматра битним, а које по његовом мишљењу није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Ти наводи ревизије не могу бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање. Чињенични наводи туженог не доводе у сумњу правилност примењеног материјалног права садржаног у одредбама Породичног закона које су нижестепени судови правилно применили, налазећи да је досуђена висина издржавања сразмерна могућностима туженог и да ће уз допринос мајке бити задовољене потребе тужилаца, као и уз додатно радно ангажовање тужилаца, као пунолетних и здравих особа, ради бољег животног стандарда.

Остали наводи ревизије којима се указује да су тужиоци мењали факултете, без озбиљне намере и воље за студирањем, представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

Правилно је одлучено и о трошковима поступка применом члана 207. Породичног закона у вези чланова 153. и 154. ЗПП.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић